

[Aksel Larsen.]

for følgerne af de indirekte skatter, regeringen planlægger og allerede har fået $\frac{3}{4}$ tilsagn fra det største oppositionsparti, socialdemokratiet, om at få gennemført, en udstrakt hamstring af alle mulige varer, som man enten frygter der kan blive knaphed på, eller som man frygter vil stige i pris. Efter min mening burde der gribes ind overfor dette. Det er ikke noget, som direkte hører under prisloven, og jeg kan derfor kun henlede den højtærede ministers opmærksomhed på forholdene. Hans kollega, finansministeren, sagde ganske vist forleden, da han forelagde skattelovene, at han regnede med, at de, der skulle betale de højere skatter, ville begynde at lægge penge tilside, så de havde penge om et år eller halvandet, men jeg tror ikke, de er så tossede, at de gør det, jeg tror, de hellere vil bruge deres likvide midler til hamstring, gående ud fra, at den tjener de mere på, for pengene kan risikere at blive mindre værd, og varerne kan risikere at blive dyrere. Jeg synes, at regeringen burde skride ind mod denne hamstring, og hvis der savnes lovmæssig beføjelse dertil, så er vel den højtærede handelsminister den egnede til at komme med anmodning til rigsdagen om en sådan lovmæssig beføjelse.

Men derudover foregår der en meget vidtstrakt tilbageholdelse af varer. Jeg sagde, at jeg ikke ville nævne konkrete eksempler. Dermed mener jeg, at jeg ikke vil hænge ganske bestemte handlende ud og nævne ganske bestemte konkrete tilfælde, men jeg har jo lov at nævne forskellige slags varer og forskellige brancher. Hvis man vil købe en herreskjorte, kan man godt købe en sådan skjorte i dag, men af en dårlig kvalitet, der krymper og i de fleste tilfælde ikke er særlig køn. Men hvis man på en eller anden måde står på en god fod med den, der handler med skjorter, vil det vise sig, at han ved at søge, ikke under disken, for de tider er forbi, men i baglokalet, i kælderen eller på loftet vil finde skjorter af fremragende kvalitet, som han er villig til at sælge til den gode kunde, men ellers foretrækker at holde tilbage til senere tider, formodentlig fordi han regner med, at der vil blive mulighed for at tage højere priser. Som det er med herreskjorter, er det med mangfoldige andre varer, og jeg vil altså henlede den højtærede handelsministers opmærksomhed på, at i henhold til prislovens § 2 kan man forbyde tilbageholdelse af varer. Jeg mener, ministeren bør benytte

denne bemyndigelse, og at han bør sørge for, at et sådant forbud bliver overholdt i det omfang, myndighederne overhovedet er i stand til at sørge for, at det bliver overholdt.

Den anden bemærkning, jeg har om bestemmelser i selve loven, som jeg ikke foreslår ændret, er en bemærkning om lovens § 10, der går ud på, at

„aftaler, vedtagelser og bestemmelser, der kan antages at medføre urimelige priser eller forretningsbetingelser, er forbudt.“

Vi har jo i den senere tid, takket være den konflikt, der kan siges at være opstået imellem visse af partierne i denne sal, fået frem i offentligheden en række sådanne aftaler, men jeg kan ikke mindes noget tilfælde, hvor myndighederne — det være sig ministeren eller priskontrolrådet — i medfør af prislovens § 10 er skredet ind imod sådanne aftaler, vedtagelser og bestemmelser, der kan antages at medføre urimelige priser eller forretningsbetingelser. Jeg gør altså opmærksom på, at denne fuldmagt findes i loven. Der må være en mening med, at paragraffen er sat ind i loven, og jeg henstiller, at den benyttes.

Når der er tale om avancer, om hvilket spørgsmål jeg iøvrigt har visse ændringsforslag, må jeg gentage en henstilling til den nuværende højtærede handelsminister, som jeg har fremsat til de skiftende handelsministre siden efteråret 1945. Det er mit indtryk — og adskillige konkrete eksempler, hvoraf jeg har fremført nogle fra denne talerstol, bekræfter dette indtryk —, at priskontrolmyndighederne interesserer sig en del, i de fleste tilfælde desværre ikke nok, for mellemhandleravancerne, og at de på visse områder, desværre ikke på alle, våger nidkært over, at disse avancer begrænses. Dermed vil jeg ikke sige, at disse avancer ikke alligevel kan være for høje, men jeg kender altså eksempler på, at man har søgt mellemhandler- eller detailhandleravancen begrænset ved direkte indgreb fra priskontrolrådet.

Jeg kender imidlertid også eksempler på, at i tilfælde, hvor priskontrollen har begrænset detailhandleravancen, er de pågældende varer i udsalg forblevet lige dyre, fordi producenterne har stukket pengene i lommen. Jeg gør opmærksom på, at prislovens avancebestemmelser selvfølgelig også skal finde anvendelse på producenterne, og jeg henstiller, som jeg har gjort det overfor tidligere handelsministre, at den nuværende handelsminister — det er man jo nødt til